83. številka. Ljubljana, v sredo 12. aprila. XXVI. leto, 1893.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Punktacije.

V Ljubljani, 12. aprila.

Neizprosno kakor Shylock tirjajo nemški liberalci izvršitev zloglasnih punktacij in čim bolj se jim vlada približuje, tem bolj jim skuša ustrezati tudi v tem oziru, ne meneč se za silni odpor češkega naroda in ne gledé na to, da sta dva kompaciscenta, Staročehi in veleposestniki, vsaj za sedaj odrekla svojo pomoč.

Sedaj strašijo punktacije zopet v deželnem zboru češkem in koj v jedni prvih sej so prouzročile viharno debato, katera je končala z odhodom mladočeške stranke. Vlada je deželnemu zboru predložila četvero predlog gledé razdelitve sodnih okrajev na Češkem. Te predloge je izdelala punktacijska komisija pri višjem deželnem sodišči Praškem, katera komisija pa je, kakor je dokazal dr. Herold, nezakonita, ker sedé v njej poleg uradnikov samo še pooblaščenci nemške stranke, dočim so staročeški in veleposestniški pooblaščenci že lani izstopili. Vzlic temu je vlada predložila deželnemu zboru od te komisije v zmislu punktacij predložene elaborate, samo Nemcem na ljubo, dobro vedoč, da ne bo dobiti zanje potrebne večine. Vlada stoji na stališči, da je gledé razdelitve sodnih okrajev vprašati deželni zbor za njega mnenje, da pa nikakor ni vezana ravnati se po izrečenem mnenju in prav zato se je bati, da pridejo te predloge v veljavo, četudi se bo večina deželnega zbora izrekla neugodno.

Gledé formalnega obravnavanja o teh predlogah unela se je uvodoma omenjena viharna debata, pri kateri so se politične strasti tako razunele, da je moral celo stari patrijot Rieger slišati toliko bridkih besed, da so mu solze zarosile oko. Veleposestniki so nasvetovali, dogovorno s Staročehi, naj se vladni predlogi odkažejo odseku za okrajne in občinske reči, kateri odsek se navadno bavi s komunalnimi vprašanji lokalnega pomena. — Na to je izjavila nemška stranka na usta svojega vodje dra. Schmeykala, da bi sicer raje imela, ako bi se elaborati izročili posebni punktacijski komisiji, a ker bi to bilo šele reaktivirati, da je zadoljna, ako se stvar odkaže odseku za občinske in okrajne reči. Pour l'honneur du drapeau je Schmeykal še pristavil, da se Nemci nikdar ne bodo odpovedali punktacijam, ampak vedno in vedno silili, da se izvrše.

V imenu mladočeške stranke nasvetoval je dr. Herold, naj se vladne predloge odkažejo posebnemu odseku 36 članov. Povdarjal je, da predloge niso brez zveze s punktacijami, čeprav je vlada to modro zamolčala, in ker so kot del punktacij velikega političnega pomena, je ž njimi tudi primerno postopati ter se zoper nje kakor sploh zoper izvršitev punktacij jasno in slovesno izreči.

Dr. Rieger je priporočal predlog veleposestnikov. Priznal je, da so vladne predloge del punktacij, da so največjega političnega pomena in iz tega je skušal dokazati, da jih je v posvetovanje in poročanje odkazati odseku za okrajne in občinske reči, povdarjajoč, da se bodo tako Staročehi kakor veleposestniki izrekli zoper nje v zmislu lani storjenega ukrepa, da je nadalnje izvrševanje punktacij zaustaviti, dokler niso izgotovljeni vsi elaborati in dokler ni faktično izvedena jezikovna ravnopravnost v vsi deželi. Rieger je govoril deloma tudi pro domo sua in slovesno prisegal, da bi on in njegovi somišljeniki ne bili podpisali Dunajskih punktacij, ako bi bili vedeli, da se hoče ž njimi ravnopravnost češkega jezika v večinoma nemških krajih razveljaviti.

Ko je prišlo do glasovanja, obveljal je predlog veleposestnikov, za kateri so glasovali Staročehi, veleposestniki in Nemci, dočim so Mladočehi demonstrativno zapustili dvorano.

Ta velika debata in eksodus mladočeške stranke je vzbudil po vsi monarhiji veliko senzacijo, kajti vsakdor čuti, da se je tu napovedal znova boj tako mej Mladočehi in Staročehi, kakor zoper punktacije, kar je dr. Herold naravnost izrekel.

Vlada pozna razmere na Češkem jako dobro in znano jej je, da ves narod češki ne gledé na stranke ne mara punktacij. Vzlic temu jih vedno usiljuje in je tako kriva, da se do skrajnosti razburjeno javno mnenje ne umiri. Ker pa vlada vé, da ne kaže punktacijskih predlog nositi v deželni zbor pod tem imenom, skuša svojo namero doseči po ovinkih. Sedanje predloge je izročila kot samostojne, vzemši jim na ta način vsaj navidezno politični značaj. Njej je torej samo v korist, kar je sklenil deželni zbor. Mladočehi so zahtevali, naj se predloge odkažejo posebnemu odseku, zahtevali so to zategadelj, da bi se češke stranke v principu jedenkrat za vselej izrekle zoper izvršitev punktacij in ker Staročehi in veleposestniki tega ne marajo storiti, ker svojih podpisov ne marajo in tudi ne morejo zatajiti, zato so odklonili mladočeški nasvet in odkazali punktacijske predloge odseku za okrajne in občinske zadeve. Ako se bo ta odsek in po njem dež. zbor tudi izrekel zoper vladne predloge, zoper nasvetovano delitev nekaterih sodnih okrajev, bo vlada vender to delitev dejanski izvršila, ker njej zadostuje, da je deželni zbor sploh izrekel tako mnenje.

Vse lepe, patrijotične besede dra. Riegra so bile torej prazne, kajti dokler bo vladi omogočeno izvrševati punktacije zoper voljo Staročehov in veleposestnikov, dotlej bode te zmatrati za njene sokrivce. Staročehi so v zagati in se ne bodo iz nje rešili, dokler se v principu ne odpovedo punktacijam, to pa je mogoče le na ta način, da se odpovedó mandatom.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. aprila.

Delegaciji.

Iz začetka je bilo določeno, da se začne zasedanje delegacij sredi meseca maja, ker pa se državni zbor ogerski še vedno bavi z državnim proračunom in ker ni upati, da bi dognal razpravo pred koncem meseca maja, dogovorili sta se avstrijska in ogerska vlada, da bo delegaciji sklicati šele meseca junija. Vkupni državni proračun je v poglavitnih točkah že izgotovljen; čim bo ves urejen, potrdil ga bo vkupni ministerski svet v posebni seji pod predsedstvom cesarja.

Deželni maršal dolenjeavstrijski.

Dosedanji deželni maršal grof Kinsky dobil je že naslednika. Cesar je za to dostojanstvo imenoval

LISTEK.

Zadnja noč čuvaja Boštkà.

(Humoreska. Spisal Ivan Metov.)

Bilo je sobotnega večera nekaj dni pred Božičem. V oblakih so se pretepali menda cigani, kajti snežinke so padale že tako velike in tako gostó, da je bila pokrita nakrat vsa narava z debelo odejo.

Krog osme ure je še začelo nekoliko briti, suh sneg se je mel pod nogami čuvaju Pavletu Boštku, vračajočemu se domov iz gostilne, kjer si je privezal z brežanko svojo po kašlju zeló mučeno dušo.

„To bo noč danes, Špela, huú! pa hvala Bogu, da je zadnja,“ reče Boštèk svoji ženi postavljaje palico v kot, „napravi mi hitro skodelico lipovega čaja, da me bo grelo; presneto brije zunaj!“ —

Kmalu se je kadil čaj na mizi, Pavle pa ga je zajemal z roženo žlico.

„Presneto je slab, ali nisi mogla vreči nekaj cvetov več v lonček, saj je sama voda, to-le naj me greje celo noč, ta-le oplaka?“

„Dober je zate, zanaprej še takega ne boš zaslužil; meniš da se bom jaz sama pobijala zate? Prav lahko bi še čuval par let in uro klical, pa si prelén.“

„Jemnasta, jaz prelén? ali ne vidiš, Špela, kako breham noč in dan. Jenjaj no s svojim oponašanjem, vse mi že nagaja, če le zakašljam po noči na ulici.“

„Pa stradaj!“

„I, saj morajo tudi drugi živeti, kar nič ne zavidam te službe Primeju.“

„Pa je grdo, da te je izpodrinil!“

„Grdó ali lepó,“ misli si Pavle, „meni je pa vender po godu, do so me odslovili.“ „Ti, lèjo,“ pristavi glasno, „ali si stavila desetico na tiste številke, katere sem zložil, ko se mi je sanjalo, da je stari Janček na Skalarjevem kegljišči . . . .“

„Seveda sem jih stavila. No zdaj pa le pojdi.“

Pavle vstane izza mize, ovije vrat z volneno ruto, zleze v kožuh, vzame iz kota kratko sulico, zakašlja nekolikrat, poškropi se mrmraje: Bog me varuj še nocoj, izmuza se skozi vrata in štorklja po lesenih stopnjicah. Ženi ni rekel nikdar: dobro spavaj ali lahko noč. —

Naš trg ni kar si bodi. Ponočni čuvaj kliče nam ure po neizrečeno starem, dva glasa obsegajočem napevu in nas varuje s pomočjo sv. Florijana ognja, tatov i. t. d. Pa nikar ne mislite, da pri nas še ni nikoli gorelo, ali da še nikdar niso kje pokradli. Lani se je zgodilo, da so vzeli nekje tatovi celo košaro velikonočne blagoslovljene jestvine. No, pa za to Pavle ni bil odgovoren, kraja se je vršila v Spodnjem koncu, Pavle pa je stal mej tem pred farno cerkvijo in čakal, da udari v stolpu dve.

Okrog polnoči se vsuje sneg znova. Boštek je polnoč že po vsem trgu naznanil — bolj oddaljene kote je nocoj kar izpustil, kdo bo gazil poldrug čevelj debel sneg in si še kako trganje nakopal na glavo, kaj ne — in dremal po stari navadi na Babjekovih stopnjicah, varen pred snegom in vetrom.

Gori v Kurjih ulicah so delali čevljarji prav pridno, da bi bilo več cvenka za praznike. Na sv. Štefana dan bo ples . . . .

„Glejte no, ali ne gori papirnica?“ vsklikne učenec, segajoč na polico po opetnice.

„Saj menda res,“ dé prvi pomagač.

„Prav pošteno žarí ogenj skozi sneg, jeden naj stopi budit Janezka, ki naj zatrobi ter skliče požarno brambo,“ oglasi se drugi čevljar.

Učenec vesel, da ni treba več delati, skoči urno skozi vrata. — Nekaj minut potem zapoje trobenta. — Z Bogom! sladko spanje pri tako strašnih glasovih! Mimo Babjekovih stopnjic priteče nekdo ter zavpije, da gori papirnica.

Pavle se vzbudi — dobro je čul grozni klic — in zdrsne urno na ulice.

„Jemnasta, ogenj, pa zadnjo noč! Jaz ga pa niti zapazil nisem! Zdaj pa le bitro na trg, da vsaj tam prvi naznanim nesrečo!“

deželnega in državnega poslanca Leopolda barona Gudenusa. Novi maršal je bil vedno vereu pristaš nemških liberalcev, čeprav še ni niti v državnem niti v deželnem zboru še nikdar zinil besede. Kakšen bo kot deželni maršal, ni moči soditi, sicer pa bodo nemški liberalci ž njim le tedaj zadovoljni, ako bo vedel protisemitom braniti govorjenje, ker teh govorov se liberalni Nemci bolj bojé, kakor ssmega peklenščeka.

Madjarska lojalnost.

Kmalu bo leto dnij tega, kar je nastal znani konflikt zaradi razkritja honvedskega spomenika v Budi. Ministerski predsednik Szapary je moral tedaj odstopiti. Pri tisti priliki pokazala se je madjarska lojalnost v taki luči, da je presvetli cesar takoj zapustil Ogersko. Madjarski krogi dobro čutijo, kaka sodba o njih počenjanju je izrečena s tem, da cesar ne pride kakor prej v Budimpešto in radi bi ta madež izbrisali. Mesto pa, da bi svojo lojalnost napram svetli kroni dokazali, storé vedno kaj takega, kar je žaljivo za svetlega vladarja. Deželna honvedska konferenca je sklenila, da se lani preloženo razkritje honvedskega spomenika v Budi vrši letos na dan 21. maja, toraj v dan, ko so revolucijonarne čete zavzele Budimsko trdnjavo, in vrh tega se je sklenilo in to ob viharnih eljen-klicih, da je na to slavnost povabiti — Kossutha!

Vnanje države.

Nov političen škandal.

Pariški listi, na čelu jim „Figaro“, pripravljajo nov političen škandal. Izumitelj melinita, Turpin, obsojen je bil o svojem času radi razžaljenja tedanjega vojnega ministra Freycineta in radi izdajstva domovinskih interesov na pet let v zapor. Izdajstvo domovinskih interesov je storil s tem, da je svoj izum prodal tudi nekaterim drugim velesilam. Turpin je prebil dve leti odmerjene mu kazni, sedaj pa ga je predsednik republike Carnot nakrat pomilostil, s čimur pa on ni zadovoljen. Turpin zahteva popolno rehabilitacijo in pravi, da toliko časa ne bo miroval, dokler ne doseže svojega prava. „Figaro“ priobčil bo njegovo obrambo. Turpin trdi, da se je sprl z vojnim ministrom, ker ni dobil obljubljene mu nagrade ter odločno protestira zoper to, da bi bil on izdal ali celo prodal tajnost svojega izuma nego dokazuje, da je vojno ministerstvo izdalo samo to tajnost Rusiji in drugim velesilam. Bivšega vojnega ministra Freycineta bi ta trditev, da je dokazana, silno kompromitirala. Vsekako se je bati, da nastane velik škandal.

Nemška vojaška predloga.

Radovednost, kaj bo iz nemške vojaške predloge, je tolika, da zanima vsaka najmanjša vest. Zadnje dni so listi jednoglasno sodili, da je razpust državnega zbora neizogiben. „Nordd. Allg. Ztg.“ opetuje staro pesem, da vlada ne more vzprejeti posredovalnega predloga narodnoliberalne stranke ter beleži vest, da misli vodja te stranke, Benningsen, odložiti svoj mandat. Z druge strani pa se čuje, da se je vlada končno venderle porazumela s katoliškim centrumom, a ne na podlagi posredovalnega predloga poslanca Sieberja, ampak na podlagi novih pogajanj, vršivših se mej vodjo centruma baronom Hue om in grofom Caprivijem. Vlada je baje obljubila prav izdatnih koncesij, samo da se izogne prenevarnemu razpustu drž. zbora.

Belgijske razmere.

V belgijski zbornici se bo najbrž že danes odločila usoda predlogov gledé premembe ustave. Klerikalna vlada si je vedela mej liberalnimi elementi pridobiti toliko podpornikov, da bo skoro gotovo preprečila uvedbo splošnega volilskega prava. Delavci že slutijo, kaj jih čaka in ne meneč se več za končni izid parlamentarnih obravnav, pripravljajo se za odločilni korak. Rudarji v Monsu so sklenili, da je danes začeti splošni štrajk. Voditelji delavske stranke so sicer zborovalce, ki so prišli na dotični shod, rotili in prosili, naj počakajo, dokler zbornica ne odloči, a delavci so tako razburjeni in srditi, da so nedovzetni za vsako pomirljivo besedo. Štrajkanje se je skoro jednoglasno ukrenilo. V Bruselju je delavska stranka priredila velikansk meeting, na katerem je znani socijalistični prvak Jean Volders pretil s silo, če se ne uvede splošno volilsko pravo, in naravnost pozivljal poslušalce, naj se pripravijo za boj. Delavci so po vsem mestu prepevali revolucijonarne pesmi in le malo je mankalo, da ni prišlo mej njimi in pripravljenimi vojaki do krvavega boja.

Dopisi.

Z Dunaja, 11. aprila. [Izv. dop.] (Slovenski klub) je imel zadnjo soboto svoj predzadnji večer v tej sezoni pod vodstvom pisatelja g. Navratila. Napovedano predavanje o „spominih na župnika Davorina Trstenjaka“ je privabilo obilo starejših in mlajših Slovencev tukajšnjih, dve slovenski gospé, jednega Hrvata in jednega Čeha. Velespoštovani gospod prof. dr. Janko Pajk, katerega je pobratimstvo vezalo z rajnkim Trstenjakom, opisal nam je tega znamenitega slovenskega moža po vseh straneh njegovega javnega delovanja in zasebnega življenja. Storil je to v premišavnem slogu in velezanimivo, ker je za ozadje Trstenjakove slike narisal tudi dobo, v kateri in s katero je Trstenjak živel ter deloval, — razlikujoč izvirno mej panonsko in noriško kulturo in vsporedujoč Cafa, Trstenjaka, Raića in Miklošića. Kot dodatek prečital je g. prof Pajk še jedno dokaj dolgo pismo, v katerem Trstenjak prisrčno-humoristično popisuje, v kakšni sobici vrejuje svojo „Zoro“, in hudomušno navaja razloge, zakaj beletristični list tiste dni ni spadal v glavno mesto Slovenije, niti v druga slovenska mesta in trge, katere posebe našteva (— v Ljubljano na pr. ne, ker se tu, že l. 1872, delajo samo stranke, katerih je Slovencem toliko treba, kakor „vran koruzi“; Ribnica bi že še bila, a tam „vse leto inteligence ni doma“ i. t. d.), ampak v štajerski Št. Jurij. Po tem predavanji, ki je mej slušatelji vzbujalo čedalje večjo pozornost in nazadnje seveda po dodatku burno veselost, izpregovorila sta gg. dr. Majaron in dr. Murko, ki sta oba po delj časa osebno občevala s slavnim Davorinom v Starem trgu. Oba sta potrjevala, kako resnično in pristno sliko je g. dr. Pajk podal o Trstenjaku. Posebe pa je g. dr. Majaron prečital še dvoje pisem, kateri mu je mej mnogimi drugimi pisal pokojni Trstenjak; posebno iz jednega, v katerem prorokuje, kakšno bode 1887. leto v svetovni in domači politiki, smo čuli zopet toliko izvirnega Trstenjakovega humorja, da ni bilo smehu ne konca ne kraja. Gosp. dr. Murko pa je poudarjal, kako je želeti, da bi se priobčil obsežen in popoln Trstenjakov životopis, in pa, da bi se zbrali Trstenjakovi spisi večje vrednosti; za oboje bi bil g. prof. dr. Pajk pravi mož, a „Matica Slovenska“ je pozvana postavit tak literarni spomenik Trstenjaku, izdavša njegov životopis in njegova izbrana dela. Gosp. prof. dr. Pajk je odgovoril, da bi se ne branil takega truda, in glede životopisa je še razodel, da je bil Trstenjak na njegovo prošnjo sam o sebi napisal kratek životopis in ga dal govorniku, da ga sme priobčiti po njegovi smrti. — Tako je imel klub v svojem oficijelnem delu mnogo plemenite in vspodbudne zabave. Gosp. prof. Pajk je zaslužil zahvalo, katera se mu je v vseh nas imenu izrekla. Želimo le, da bi tudi misel glede Trstenjakovega spomenika, padla na rodovitna tla! — Zabavni del je nam pa to pot donesel tudi mnogo vesele, družabne zabave. Nekak svež duh z govori in petjem je držal družbo dolgo vkupe. Neumorni g. Pukl nam je tudi naznanil, da je prvi petdesetak Dunajskih Slovencev za Prešernov spomenik sklenjen, pa da se nabira za drugi petdesetak. Tako je prav, tako deluj še naprej slovenski klub na Dunaji!

Iz Ljubljane, 10. aprila. [Izv. dop.] (Uradniški društvi.) Kranjski odsek I. občnega uradniškega društva Avstro-Ogerske in pa tukajšnje hranilno in posojilno uradniško društvo imeli sta svoja letošnja redna občna zbora pretekło nedeljo dopoludne v dvorani pivarne gosp. Hafnerja na Sv. Petra cesti v Ljubljani. Zborovanja udeležilo se je 38 društvenikov pod predsedstvom g. profesorja Avgušina Westra, načelnikovega namestnika v odboru kranjskega odseka omenjenega društva.

Predsednik pozdravi zborovalce ter se spominja tekom lanskega leta umrlih društvenikov. V znak sočutja ustanejo zborovalci raz sedeže. Predsednik poroča potem o znamenitih dogodkih, o napredku in ob uspehih društvenega delovanja v letu 1892 in sploh o njegovem stanju koncem istega leta. Društvo je napredovalo tudi v tem letu v vseh svojih strokah. Gledé zavarovanja za življenje sklenilo je v 1892. letu 5730 novih pogodeb v znesku 5,642.000 gld. kapitala in 67.000 gld. letne rente ter koncem istega leta imelo skupaj okroglo 66.000 veljavnih pogodeb za 65 milijonov gld. kapitala in 416 000 gld. letne rente. Zavarovalnina znašala je v letu 1892. okroglo 2,180.000 gld. in rezervni zaklad 12½ milij. gld. Tekom leta 1892. izplačalo je društvo okroglo 900.000 gld. zavarovanega kapitala.

Uradniško društvo štelo je v letu 1892. 82 podružnic in mej temi 72 konzorcij, to je zadrug z namenom prejemati hranilne uloge ter dajati zadružnikom posojila. Teh zadružnikov bilo je koncem leta 1892. okolu 31.700 z uplačanimi ulogami 8 mil. 850 000 gld. in s posojili 10 mil. 700 000 gld. Tekom istega leta dalo je društvo svojim članom 28.033 gld. podpor in doneskov za šolske potrebe in učila. Bavilo se je tudi mnogo z vprašanjem, kako ustanoviti penzijski zaklad za privatne uradnike ter po svoji podružnici na Dunaji uložilo v to svrho peticijo na vlado in državni zbor.

Kranjska skupina uradniškega društva štela je koncem 1892. leta 407 članov in imela uknjiženih 430 pogodeb zavarovanega kapitala 451.339 gld. in letne rente 487 gld. 40 kr. V letu 1892. izplačalo se je iz 6 pogodeb 6500 gld. zavarovanega kapitala in 240 gld. podpor.

Zbor je vzel predsednikovo in odborovo poročilo za leto 1892. na znanje, je odobril ter izrekel svojemu predsedniku in pa odborovemu načelniku gosp. c. kr. deželnemu šolskemu nadzorniku v p. Jakobu Smoleju za njiju trudapolno delo toplo zahvalo.

Pri nadomestni volitvi v lokalni odbor so bili voljeni gg.: Götz Bertram, c. kr. računski asistent; Kreminger Fran, c. kr. realke profesor; Lukeš Viljem, kontrolor pri c. kr. deželni plačilnici; Svetek Anton, c. kr. računski svetnik in Zamida Matija, deželni svetnik. Za namestnike gg.: dr. Ferjančič Andrej, c. kr. drž. pravdnika namestnik in državni poslanec; Tomažič Ferdo, c. kr. poštni kontrolor, in Caf Konrad, c. kr. višji geometer.

Takoj po tem začelo se je zborovanje tukajšnjega hranilnega in posojilnega uradniškega društva, katerega se je udeležilo 37 zadružnikov. Zboru je predsedoval načelnik odbora tega društva, gosp. Vilibald Bregar, c. kr. računski revident. Spominjaje se v svojem nagovoru l. 1892. umrlih društvenikov, pozove zborovalce, da ustanejo v znak sožalja raz sedeže. Potem poroča o delovanju zadruge v minolem letu in o poslovanju konzorcijalnega odbora sploh. Iz tega in iz letnega poročila tega društva posneti je, da je zadruga štela koncem 1892. leta 197 udov z plačanimi ulogami 13.705 gld. 17 kr. Tekom istega leta izstopilo je 25 zadružnikov, katerim se je izplačalo ulog 2 241 gld. 15 kr., a pristopilo je 13 novih udov, ki so uložili 1.108 gld.

„Saj mi je smrdelo, pa nisem mogel izvohati ognja, že pol ure mi je smrdelo po smodu,“ hiti Pavle pripovedovati nekomu, ki ga je došel.

„Tako? Pa menda ne bo hudega,“ opomni oni ter teče po debelem snegu dalje.

Boštèk pa kašlja in sopiha za njim. Okna se odpirajo, tu in tam tudi že vrata, vse povprašuje, kje da gori. Čuvaj pa pripoveduje po celi ulici, kako mu je baš okrog cerkve že celo uro smrdelo, kakor bi gorel papir.

„No, čuješ, stara, Pavle pravi, da mu je smrdelo“, oglasi se Opel v oknu, „sem dejal, da mora nekaj biti, ker je Kodrov pes tako čudno tulil.“ —

Ves trg v grozni razburjenosti, „plat“ zvona bije! Vse kliče in bega sem ter tje, Mežkova konja vlečeta težko brizgalnico po klancu, biči pokajo po njunih suhih hrbtiščih. — Zraven pa hiti opiraje se na suličin drog Pavle ter ponavlja, da mu je smrdelo že dve uri.

„Kam pa?“ vpraša mimo drveče se ognjegasce in druge radovedneže Krvin, čegar hiša stoji že zunaj trga.

„Papirnica gori, ali ne vidiš — ali ne vidite?“ zavpije vse križem. Tudi Pavle hoče povedati, da mu je smrdelo, pa napade ga kašelj.

„Bodite pametni, ta žar opazujem že celi večer, to je le svit oken skozi goste snežinke.“

„Za vraga, saj imaš prav!“

Sneg je ravno nekoliko ponehal, videla so se okna.

Tedaj pa pripelje trobentač čevljarskemu učencu, ki ga je prišel klicat, tako zaušnico, da se ta kar v sneg zvali. Vse se obrne osramočeno — samo konja sta bila vesela — proti trgu nazaj obiraje potoma sedaj tega, sedaj onega. Največ grenkih in pa debelih je moral slišati in požreti Pavle.

Ves pobit in jezen sam na sé, je legel okrog petih zjutraj v postelj . . .

Drugo jutro so ga v cerkev in iz cerkve gredé zbadali ljudje, zakaj da jih je spravil v tak strah, rokodelski vajenci pa so hiteli mimo njega ter mu klicali: „Pavle, ali vam danes še smrdi po smodu?!“

On pa je hitel — pred loterijo.

„Kaj? Vse tri? Jemnasta! Dvesto goldinarjev!“ vsklikne, sapa mu poide, oči se mu izbulijo, toliko da ga ni zadelo! Zasmehovalcem pa je zavezala pri tej priči — zavist zlobne jezike.

„Prav imaš, Pavle, da si pustil to službo, kdo bo premiral cele noči za tiste groše! Na pij, saj imava denar! Zdaj bom spekla lahko prav dobro potičico za praznike. Jutri pa kupim še mastnega kopunčka — da bi le ti ne kašljal tako hudo!“

„Jenjaj no, bo že bolje! Ali bova še pol litra brežanke, Špela?“

40 kr. Posojila znašala so koncem 1892. leta 21.758 gld 94 kr. Tekom istega leta se je na novo posodilo 9.432 gld. a povrnilo 9.203 gld. 62 kr. Zgube ni imela zadruga nobene. Čisti dobiček je znašal koncem 1892. leta 876 gld. 91½ kr., iz katerega je v smislu zborovega sklepa 649 gld. 93½ kr. izplačati na uloge, 126 gld. 98 kr. pa porabiti za razne društvene potrebe. Odstotek na uloge znaša 5%, rezervni zaklad pa je narasel na 1.970 gld. 02 kr. Letno poročilo in račun se odobrita in na predlog pregledovalnega sveta se da načelništvu absolutorij. Nadalje sklene zbor, da se v bodoče od vseh danih posojil zahteva samo 6% obresti, ki se plačujejo mesečno pro rata temporis et quanti razven onih, ki odpadajo na menična posojila in se plačajo takoj za menično dobo. Poleg tega podelil je zbor načelništvu pravico v posebnih in izvanrednih slučajih, kakor pri podeljenju varščin (kavcij) dôbo za povrnitev posojila razširiti tudi čez dosedaj veljavni maksimum petih let, vender pa ne dalje, kakor do deset let. Zbor izreče načelnikoma konzorcijalnega predstojništva in pa nadzorovalnega sveta gospodoma Vil. Bregarju in dru. Jos. Nejediliju za njiju požrtvovalnost v korist društva toplo zahvalo in potem izvrši nadomestne volitve za leto 1893. Voljeni so bili v predstojništvo gg. Kreminger Fran, c. kr. realke profesor, Pfeifer Josip, deželni tajnik in Wester Avguštin, c. kr. gimnaz. profesor; za namestnike gg.: Götz Bertram, c. kr. računski asistent, Tomažič Ferdo, c. kr. poštni kontrolor in Caf Konrad, c. kr. višji geometer; potem v nadzorovalni svèt g. dr. Nejedli Josip, c. kr. gimnaz. profesor v p. in namestnika gg.: dr. Jan Ivan, c. kr. finančne prokurature koncipist in Smolej Jakob, c. kr. deželni šolski nadzornik v pokoji.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 11. aprila.

Predseduje gospod župan Grasselli. Navzočnih je dvajset občinskih svetovalcev. Overovateljema zapisnika imenuje župan obč. svetnika Gogolo i Murnika. Župan javi, da je ravnateljstvo mestne hranilnice naznanilo, da je izvoljen načelnikom upravnega odbora mestne hranilnice gospod podžupan Vaso Petričić.

Obč. svet. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča o vodstva mestne dekliške šole prošnji za nakup harmonija in nasvetuje, da se za ta nakup postavi v proračun prihodnjega leta svota 120 gld., čemur zbor pritrdi.

Obč. svet. Seneković poroča o raznih računskih sklepih za šole l. 1892, o I. mestne šole učilski razstavi in o ravnateljstva ces. kralj. višje realke računih o porabi dotacij v približnem znesku 1400 gld. Ker se je proračun prekoračil za preko 20 gld., nasvetuje, naj se prenese na račun prihodnjega leta, kar občinski svet odobri.

Obč. svet. Valentinčič poroča za klavnično ravnateljstvo o premembah § 11. tržnega reda in o prepovedi, prodajati prašiče zunaj sejmišča. Poročevalec nasvetuje za odsek, naj se § 11. tržne postave s 4. maja 1888. tako premeni, da je prepovedana vsaka prodaja pred 7. uro zjutraj, naj bo kadar koli, § 12. tega tržnega reda pa naj se tako premeni, da ni dovoljeno prodajati prašiče zunaj mestnega sejmišča. Poročevalec Valentinčič naglaša, da se prašiči še zmirom prodajajo na privatnem (Predovičevem) svetu, kar nikakor ne gre. Klavnično ravnateljstvo ima dolžnost, da odkaže primeren svet na mestnem sejmišču in sezida tudi potrebno lopo. Mestni magistrat naj to stvar v kratkem preuči in predloži dotične predloge, skleneno premembo tržnega reda pa naj predloži c. kr. vladi v potrdilo.

Obč. svet Štrukelj nasvetuje, naj bi imeli hlapci v klavnici posebne kapice, da bi je lahko vsakdo, posebno tisti, ki imajo v mestni klavnici opraviti, lahko spoznal. Prostori na mestnem živinskem sejmišču naj se ločijo in se označijo s tablicami tako, da bode vsak kupovalec znal, kje dobi pitanega vola, kje plemenskega vola in kje kravo. Tudi naj se živinski hlevi razširijo, kar ne bode prouzročilo velikih troškov, pač pa bo v veliko korist občinstvu tako kakor mesarski obrti. Pri glasovanju vzprejmó se vsi predlogi klavničnega odseka in isto tako predlogi obč. svet. Štrukelja.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Podla denuncijacija) Sinočni „Slovenec“ piše, objavljajoč rešitev ničnostne pritožbe v znani tiskovni pravdi Klun contra „Pavliha“, doslovno: „Imena „praktičnih“ službujočih juristov v Ljubljani in na deželi, kateri so prav strastno zagovarjali nasprotno stališče s prav posebno interesantnimi opazkami gledé nekaterih merodajnih oseb, so na razpolaganje v našem uredništvu.“ — Mi za ta izbruh nizke politične strasti, naj prihaja potem od uredništva „Slovenčevega“, ali pa od g. kanonika Kluna samega, nimamo druge besede, nego iz dna duše prihajajoči: Fój! Sicer pa živelo ultrakatoliško poštenje!

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani.) Kakor znano, prepovedalo je c. kr. okrajno glavarstvo v Celji lani društvu „Pravniku“ zborovanje, katero je nameravalo prirediti dné 18. septembra p. l. v Laškem trgu. To prepoved je c. kr. namestništvo v Gradcu potrdilo. Ministerstvo za notranje zadeve ugodilo je pa, kakor se je to naznanilo društvu z odlokom c. kr. okrajnega glavarstva v Celji, ki se je te dni uročil, rekurzu proti namestniški naredbi in razveljavilo prepoved. Ministerska odločba poudarja, da ne prepoveduje nobena določba zakona z dné 15. novembra 1867, št. 134. drž. zak. društvu, da bi ne smelo zborovati tudi izven svojega pravega sedeža.

— (Res postalicae.) Potrebno se nam zdi opozoriti na to, da c. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo v Trstu oficijelna razglasila, namenjena občinstvu, priobčuje v našem uradnem listu dosledno izključno le v nemškem jeziku. Včerajšnja številka tega lista ima n. pr. tri taka razglasila. — Hvaležni bi bili „Slovencu“, ako bi Tržaško gospodo, katero je pred par meseci s tako čudno gorečnostjo branil, opozoril na ta nedostatek, nasprotujoč vsem zakonitim določilom. Morda bi blagovolil posredovati pri prometnih zavodih toli uplivni gospod kanonik Klun?

— (Častnim občanom) je izvolil občinski odbor Slapenski pri Vipavi g. dra. Andreja Ferjančiča, državnega poslanca i namestnika državnega pravdnika v Ljubljani.

— („Jour-fixe“ Ljubljanskega „Sokola“) bode — kakor smo že naznanili — jutri četrtek 13. t. m. v vrtnem salonu „pri Ferlincu“. Poleg društvenega tamburaškega zbora sodeluje iz prijaznosti tudi pevsko društvo „Ljubljana“. S tem „jour-fixom“ zaključi društvo dobo zimskih zabav.

— (Slovensko gledališče) Naprošeni smo popraviti naše ponedeljsko poročilo o g. Gerbičevi benefici v toliko, da je beneficijantu poklonjeni šopek bil od ženskega pevskega zbora „Dram. društva“. S temi vrsticami ustregli smo želji darovalk.

— (Deželno pomočno društvo rudečega križa) ima občni zbor dne 14. aprila 1893 ob 5. uri popoludne v mestni dvorani z nastopnim dnevnim redom: Naznanila prvosedstva, gospodarstveno poročilo in račun za 1892. leto in volitev jednega odbornika. Zbor je sklepčen, ako je 30 članov navzočnih.

— (Glas iz občinstva.) Prijatelj našemu listu nam piše: Smrt izravna vse stanovske razlike, tako je pogostoma slišati in čitati in to je siromaku, kateri ni od življenja imel drugega nič, kakor same bridkosti, velika tolažba. Ta rek je sicer resničen, ali človeška gizdavost se mu upira in je zato izumila lepe pogrebe, pri katerih se razlike mej stanovi čestokrat bolje pokažejo, kakor v življenji. Kdor more, naj plača za lepe pogrebe, to ga le diči, ali pri pogrebnih društvih, pri katerih imajo člani ne gledé na stan jednake dolžnosti, morali bi imeti tudi jednake pravice. Ta princip velja tudi pri Marijini bratovščini, a samo na — papirji, dejanski ne. Nosilci in svetilci so pri pogrebih umrlih siromašnih članov te bratovščine navadno slabo oblečeni, dočim dobé pri pogrebih imovitejših članov prav čedno obleko, rokavice itd. Tu se dela neka razlika, ki je povsem neopravičena; vsi člani plačujejo jednake doneske, torej naj se tudi vsem jednak pogreb preskrbi.

— (Vzprejem učencev v c. kr. kadetsko šolo za deželno brambo na Dunaji.) Omenjena šola bode imela početši s šolskim letom 1893/94 tri letne tečaje. Vsprejelo se bode v prvi in drugi tečaj po 60, v tretji pa 20 učencev. Za prvi tečaj učenci morajo biti stari 15—18 let, za drugi 17—20, za tretji 18—20 let. Gledé podrobnejih pogojev za vsprejem opozarjamo na natančno oznanilo, ki se nahaja v št. 79. uradnega lista „Laib. Ztg.“ z dné 7. t. m.

— (Gozdni požar.) V „Križnigori“ pri Ložu nastal je požar, ki se je vsled velike suše in vetra hitro razširil in prouzročil nad 100 gld. škode. Po več nego tri ure trajajočem napornem delu posrečilo se je prihitelim Ložanom udušiti ogenj. Zažgal je neki desetletni deček.

— (Osobne vesti.) Kardinal knezonadškof Dunajski dr. Anton Gruscha bival je nekaj dni v Gorici kot gost tamošnjega knezonadškofa dr. Zorna. Predvčerajšnjim odpeljal se je v Rim.

— (Dvoboj.) Neki dr. Ceconi, zdravniški asistent v Padovi, srečal je te dni državnega poslanca grofa Alfreda Coroninija na nekem trgu v Gorici in se z lahonsko nesramnostjo brez uzroka zaletel vanj tako, da ga je skoro podrl. Ko ga je grof Coronini s primernimi besedami grajal, napadel ga je Ceconi s palico in nastal je pravi pravcati pretep. Posledica tega je bil dvoboj na sablje, kateri se je vršil predvčeraj v vili Ceconi, ležeči na Solkanski cesti, in pri katerem je bil pobalinski napadalec za svojo nesramnost dobro izplačan, kajti ranjen je bil na glavi in to zelo hudo.

— (Nesreča.) Na angleškem parobrodu „Vindobala“ v Trstu snažilo je šest mladih dečakov včeraj zjutraj parni kotel. Nevedoč tega odprl je nekdo ventil in izpustil par v kotel. Dečaki bili so vsled tega nesrečnega čina teško poškodovani. Šestnajstletni Iv. Ferluga in 18letni Selemba bodeta teško okrevala, 15letni Padovan in 14letni Zenkovich pa sta tudi hudo ranjena. Ponesrečene prevedli so v mestno bolnico. Mornarja, ki je zakrivil nesrečo, so zaprli.

— (Lega nazionale v Dalmaciji.) Italijani se še vedno nečejo sprijazniti z mislijo, da Dalmacija ni polje za njihove raznarodujoče namene in da to ni italijanska zemlja. Skušajo torej nadalje pokladati tam kukavična jajca. Poleg že obstoječe podružnice „Lege nazionale“ v Zadru, osnovala se je zdaj nova podružnica v Spljetu. Preverjeni smo, da se bodo Spletski Hrvatje vedeli ubraniti dostojno temu nebodigatreba.

— (Hrvatsko narodno gledališče v Spletu.) Družba narodnega gledališča Zagrebškega bode v mesecu maju dala 20 predstav v novem gledališču v Spletu. Predstavljalo se bode 8 izvirnih hrvatskih komadov, 1 ruski, 4 Shakespearovi, 6 francoskih in 1 nemški.

— (Za dom dr. Ante Starčevića — hrvatski narodni dom) v Zagrebu darovala sta baron Dragan Vranicczany in njegova soproga baronica Joka Vranicczany vsoto 1000 goldinarjev.

Razne vesti.

* (Skrivnosten napad.) Neki bivši kočijaž Seewald, znan kot malopriden človek, napadel je te dni ponoči na Dunaji dve osobi z nožem in jedno nevarno ranil. Ujeli so ga a mož taji, čeprav so ga priče spoznale. To je sicer povsem navadna dogodba, značilna je pa po tem, kar gledé nje trdi protisemitski list „Deutsches Volksblatt“. Ta časopis, znan po sovraštvu, s katerim ga preganjajo nemški liberalci in židi, trdi naravnost, da je bil Seewald podkupljen, da umori dra. Luegerja in se je ponoči le zmotil ter nekoga drugega sunil. Resničnost te trditve še ni dokazana, kakor tudi ne nje neresničnost.

* (Regulacija „železnih vrat“.) Dela pri uravnavi Dunavske soteske pri „železnih vratih“ napredujejo prav dobro, posebno odkar je nižje stanje vode zopet bolj ugodno. Za razstreljevanje skal pod vodo se rabi zdaj sedem strojev, ki vsak dan razstreljajo vsak po 50 kub. metrov skalovja, skupaj torej vsak dan 350 kub. metrov.

* (Oče in hči.) „La bête humaine“ vzkliknili smo nehoté, čitajoč, kar je 24letna delavka Marija Svoboda na Dunaji ovadila sodišču. Naznanila je, da živi že več kakor šest let v divjem zakonu s svojim — očetom, 54letnim delavcem Janezom Svobodo. Posledica te zveze je bil otrok, rodivši se pred par leti, katerega pa je živinski oče kmalu po rojstvu zadušil. Sodišče je te dve pošasti v človeški podobi takoj spravilo pod ključ.

* (Potres,) ki se je čutil v soboto po Hrvataki, Slavoniji, južni Ogerski in Srbiji, bil je zlasti onkraj Dunava zelo močan in je naredil veliko več škode, kakor se je začetkoma poročalo. V Belem Gradu je trajal potres 15 sekund in ker je bil valovit, je prouzročil jako mnogo škode. Vasi Popović in Solajinac sta popolnoma zrušeni, v Livadici in v Čupriji počila je ponekod zemlja, iz razpokline pa se je pocedila neka svinčenosiva, zelo gosta tekočina. V Jagodini podrl je potres skoro vse zidane hiše, celo najtrdnejšo, okrajno sodišče. Sodnik se je tedaj mudil v sodišču in je bil zasut ter ubit. Poškodovancev je jako mnogo, a tudi ubitih je bilo mnogo ljudij, zlasti otrók.

* (Ponesrečeni romarji.) Tristo ruskih romarjev, ki so prišli iz Odese v Palestino, hotelo je peš iz Nazareta v Jeruzalem. Pri mestu Hablus zasačil jih je v noči hud mraz in jih je zmrznilo 16, mnogim pa so odmrznile noge ali roke. Dvesto prišlo jih je čisto otrpnenih v Ramleh. Turški vojaki preiskujejo okolico, ker se je bati, da je še več teh nesrečnežev našlo smrt.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. aprila. Uradni list prijavlja imenovanje okrajnega sodnika Wengerja v Gornjem Gradu svetniškim tajnikom pri deželnem sodišči v Ljubljani.

Dunaj 11. aprila. Cesar vzprejel danes Stambulova v avdijenci, kar vzbuja v diplomatičnih krogih nepopisno senzacijo.

Dunaj 12. aprila. Koburžan in mati njegova princezinja Klementina sta se ob 7. uri zjutraj z brzovlakom južne železnice odpeljala v Italijo, Stambulov in Grekov sta ostala na Dunaji, ter bila danes povabljena na déjeuner pri angleškem poslaniku Pagetu. Nuncij Galimberti se odpeljal v Budimpešto, da obišče primasa Vaszaryja

Dunaj 11. aprila. V Kudryncih umrle doslej štiri osobe za kolero.

Trst 11. aprila. Nocojšnji uradni list priobčuje dekret, s katerim se je na podlagi § 32. mestnega statuta Tržaškega razpustil občinski svet. Razlogi za razpust niso navedeni. Opoludné dostavil se je županu dotični dekret. Nove volitve so določene na dan 8. maja.

Loriol 11. aprila. V tem arondisementu obolelo doslej za kolero 18 osob, umrlo pa 6.

London 12. aprila. V premogokopu Grdatwesteru nastala eksplozija, od 300 delavcev spravili doslej na dan 70 osob, mej njimi pet mrličev.

Poslano.

Slavno uredništvo!

V štev. 79 Vašega cenjenega lista z dne 7. aprila t. l. razglasil se je na moj popravek neki obrazec dopisa dne 4. decembra 1892 od posestnikov ladij-plitvic-prevažanja na Bleškem jezeru v tem smislu, da bi ga bil jaz županstvu na Bledu poslal ali po svojem oskrbniku dal izvršiti

Izrekam tukaj očitno, da sem od tega pisma zvedel še le po „Slovenskem Narodu“, da ga pa jaz nisem poslal, niti poslati naročil, ter da bom z Vašim blagovoljnim dovoljenjem preverjen, da predalov svojega lista resnici ne boste zapirali, v prihodnjo soboto izhajajoči številki Vašega cenjenega lista celo stvar popolnoma pojasnil.*)

Na Dunaju 10. aprila 1893.

Z odličnim spoštovanjem

Adolf Muhr.

*) Pričakujemo pojasnila g. Muhr-a, kajti, kakor nikomur, tako tudi njemu v tej rubriki ne branimo opravičenja. Opom. uredništva.

Bratje Sokoli!

Jutri dne 13. aprila 1893. leta je običajni

„JOUR-FIXE“.

Lokal:

Stekleni salon v Ferlinčevi gostilni „Pri Zvezdi“.

Vspored: Petje, tamburanje in prosta zabava.

Začetek: ob 8. uri zvečer.

Prijatelji „Sokola“ dobro došli! Vse brate Sokole pa vabiva, da se čim najmnogobrojneje udeležé tega večera, da se utrdi in ukrepi mej nami družabno življenje in pospešuje bratsko občevanje.

Na zdar!

Brat **A. Milavec** in brat **Fr. Šifrer**
reditelja.

Tujci:

11. aprila.

Pri **Maliči:** Moschmann, Dr. Flicker, Weiss, Müntz, Sperling, Prieser z Dunaja. — Emphard iz Budimpešte. — Zaczi iz Brna.

Pri **Slonu:** Prüwer, Hellerberg, Roth, Gruner, Kohnberger z Dunaja. — Lengyel iz Velike Kaniže. — Wachtl iz Plzna. — Leder iz Gradca. — Janša iz Zagreba. — Tomic iz Trebnjega.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
11. aprila	7. zjutraj	738·7 mm.	0·8° C	brezv.	jasno	
	2. popol.	736·2 mm.	13·8° C	sl. vzh.	jasno	0·00 mm.
	9. zvečer	736·7 mm.	7·0° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 7·2°, za 1·8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 12. aprila t. l.

	včeraj		—	danes	
Papirna renta	gld.	98·85	—	gld.	99·10
Srebrna renta	„	98·70	—	„	98·80
Zlata renta	„	117·30	—	„	117·35
4% kronska renta	„	97·—	—	„	97·—
Akcije narodne banke	„	988·—	—	„	986·—
Kreditne akcije	„	355·40	—	„	353·75
Lordon	„	122·15	—	„	122·35
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	9·70½	—	„	9·71
C. kr. cekini	„	5·77	—	„	5·78
Nemške marke	„	59·80	—	„	59·87½
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.		148	gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „		198	„	— „
Ogerska zlata renta 4%			115	„	95 „
Ogerska papirna renta 5%			—	„	— „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.		130	„	50 „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi			120	„	25 „
Kreditne srečke	100 gld.		201	„	75 „
Rudolfove srečke	10 „		—	„	— „
Akcije anglo-avst. banke	200 „		155	„	— „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.			274	„	— „

Zahvala.

Vsem onim, ki so mi izkazali svoje sočutje povodom smrti moje drage soproge

Josipine Košak

in kateri so nepozabni pokojnici zadnjo čast izkazovali, zlasti gg. Ljubljanskim pevcem za krasne žalostinke, izrekam svojo najtoplejšo zahvalo.

V Stranski vasi, dné 11. aprila 1893.

(383) **Fran Košak.**

Proda se

jeden „landauer“, 2 kočijaška phaetona, 3 jednoprežni vozovi v jako dobrem stanu, **2 para konj,** jeden par petleten, 15½ pestij visok, drugi par šestleten, 16 pestij visok. (350—3)

Rimska cesta štev. 20.

! Mošt ! (382-1)

proizvaja se **najbolje, najlaglje** in **najceneje** z uporabo moje **zmesi (Compositum);** ista stane za **300 litrov** s franco pošiljatvijo proti povzetju **4 gld. 75 kr.** in je **najzdravejša, osvežujoča pijača,** za katere trpežnost se jamči 10 let. — Dobiva se le pri

Jos. Überbacher-ji, Wildon, Štajersko.

Učenca

ki je vsaj 15 let star, krepak in marljiv, vzprejme **takoj Anton Obreza,** tapetnik v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4. (342—6

MAGGI JEVA **zabela za juhe,** kakor tudi **mesni ekstrakt** v posameznih kosih po 8 kr. sta sveže došla pri **H. L. Wencel-u.**

Največja izbéra
vsake vrste
izprehodnih palic
na debelo — na drobno
kakor tudi
finih rezbarij iz lesa in pletenin
pri
F. Stampfelu v Ljubljani
na Kongresnem trgu (Tonhalle)
(370—2) **(Kočevska domača obrt.)**

Mesto, kjer se najceneje kupuje!

Mesto, kjer se najceneje kupuje!

NB. Naj se na znanje vzeti blagovoli, da nimamo v Ljubljani nikake filijalke, in prosimo najuljudneje, naj se kupci blagovolijo potruditi direktno do nas **samo** Kongresni trg (Tonhalle).

Pomočni uradnik

z dobrimi spričevali ter zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, **išče službe** v notarski ali odvetniški pisarni, katero službo bi mogel takoj nastopiti. — Pobližje izve se v upravništvu „Slov. Naroda“. (381-1)

Vzprejme se takoj (372-2)

spreten vrtnar

pri graščini Ribniški.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času.**

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 11. uri 55 min. predpoludne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 21 min. popoludne osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Prago, Karlove vare, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždanj, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 4. uri 55 min. popoludne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 10 „ popoludne v Kamnik.
„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 06 „ dopoludne iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—77)

Največje skladišče
raznega semena

n. pr.: **nemške, štajerske, incarnat, turške** in **travniške detelje,** raznih vrst **pesnega semena,** splošno znano kot najboljša krma za živino; **travnega semena** za suhe, mokre, peščene in glinovite travnike; velika izbera **semena za salato, kumare, peteršilj, selerijo, sladki grah, fižol** in vse druge vrste **semena za zelenjad.** Proseč mnogobrojnega poseta

(151—12) **Peter Lassnik.**

Solnčnike

le najboljše kakovosti priporoča v veliki izberi in po nizkih cenah

L. Mikusch,

tovarna solnčnikov in dežnikov v Ljubljani,

331—5) **Mestni trg štev. 15.**

Dražestni uzorci privatnim naročiteljem zastonj in franko.

Knjige z uzorci bogate vsebine, kakeršnih še ni bilo, za krojače nefrankovano.

Jaz ne dajem odpusta 2½, ali 3½ gld. od metra in tudi krojačem nikakih daril, kakor se to godi od strani konkurencije na troške poslednje roke, nego imam samo stalne in odločene cene, da zamore vsak privatni naročitelj dobro in po ceni kupovati. Zatorej prosim, da si dá vsak predložiti samo moje knjige z uzorci. Tudi svarim pred pismi konkurencije, v kojih se obeta dvojni odpust od cene.

Tkanine za obleke.

Peruvien in dosking za visoko duhovništvo, tkanine, kakor so predpisane za c. kr. uradniške uniforme, tudi za veterance, požarne brambe, telovadce, livreje, sukna za biljard in igralne mize, prevleke za vozove, loden, tudi nepremočljiv, za lovske suknje tkanine, ki se dajo prati, potni paidi od gld. 4—14 itd.

Kdor želi kupovati hvalevredno, pošteno, trpežno, čisto volneno suknenino in ne cenenih cunj, ki komaj toliko stanejo, kot iznaša plačilo krojaču, obrne naj se na tvrdko

Jan. Stikarofsky v Brnu (avstrijski Manchester).

Največja tovarniška

zaloga suknene robe v vrednosti ½ milijona goldinarjev.

Da predočujem velikost in zmožnost, razkladati mi je, da je v moji roki zjedinjen največji izvoz sukna v Evropi, proizvajanje „kammgarna“, pripadajoče opreme za krojače in velika knjigovezница zgolj v lastne svrhe. Da se o vsem navedenem prepričate, pozivljem p. n. občinstvo, komur je prilika dana, da si ogleda velikanske prostore moje prodajalnice, v koji posluje 150 ljudij. — Pošilja se le proti poštnemu povzetju. — Dopisovanje v nemškem, češkem, ogerskem, poljskem, italijanskem, francoskem in angleškem jeziku. (188—17)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.